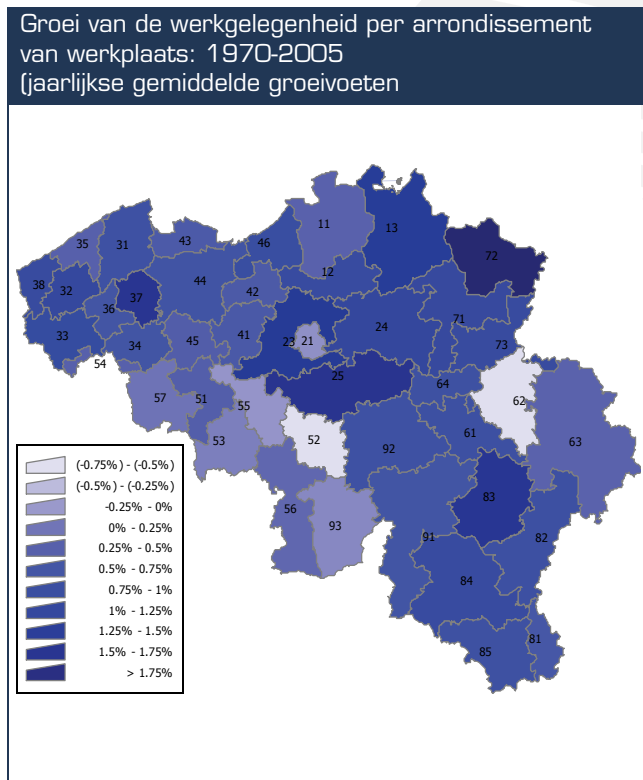

Verschillen in werkgelegenheidsgroei tussen de Belgische arrondissementen over de voorbije 35 jaar

In het oktobernummer van "Short Term Update" maakt het Federaal Planbureau (FPB) een analyse van de verschillen in werkgelegenheidsgroei tussen de 43 Belgische arrondissementen over de periode 1970-2005.

De analyse vertrekt van de vaststelling dat de Belgische hoofdelijke werkgelegenheid over de voorbije 35 jaar met gemiddeld 0,4% per jaar toenam, maar dat achter dat gemiddelde groeicijfer voor de gehele Belgische economie vrij uiteenlopende ontwikkelingen per arrondissement schuilgaan. Zo werd over die periode in 7 van de 43 arrondissementen een groei van de werkgelegenheid van meer dan 1% per jaar genoteerd, terwijl in 6 arrondissementen de werkgelegenheid in niveau terugviel (negatief groeicijfer).

Een verklaring voor die uiteenlopende ontwikkelingen kan vooreerst gezocht worden in de bedrijfstak-specialisatie van de verschillende arrondissementen. Over de voorbije decennia is de ontwikkeling van de werkgelegenheid in de verschillende bedrijfstakken immers verre van gelijklopend geweest: in de landbouw, de industrie en de energiesector werd een afname van de werkgelegenheid genoteerd, terwijl de werkgelegenheid in de dienstensector (met name in branches als gezondheidszorg en diensten aan bedrijven) fors toegenomen is. Men zou dus kunnen verwachten dat arrondissementen die eerder gericht zijn op de landbouw, de industrie of de energiesector minder goed gepresteerd hebben dan arrondissementen die eerder gespecialiseerd zijn in de dienstensectoren. Een zogenaamde shift-share analyse brengt aan het licht dat de bedrijfstakspecialisatie wel degelijk meespeelt in de verklaring van regionale groeiverschillen, maar dat andere factoren een meer prominente rol spelen. Dat laatste kan ook geïllustreerd worden door het feit dat over de beschouwde periode een gunstige bedrijfstakspecialisatie slechts in een minderheid van de gevallen (6 van de 15 arrondissementen) geleid heeft tot een sterker dan gemiddelde groeiprestatie, terwijl in 9 van de 28 arrondissementen een ongunstige bedrijfstakspecialisatie geen belemmering gevormd heeft voor een werkgelegenheidsgroei boven het landelijke gemiddelde.

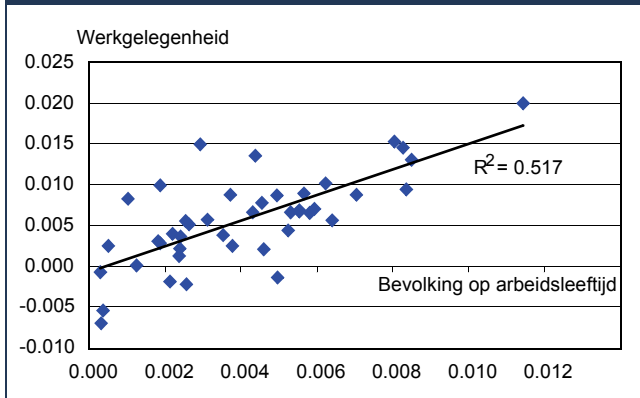

Bron: NBB, NIS, berekeningen FPB

In de verklaring van de uiteenlopende werkgelegenheidsevoluties tussen arrondissementen blijkt de ontwikkeling van het arbeidsaanbod een belangrijker rol te spelen dan de bedrijfstakspecialisatie. Het verband tussen werkgelegenheid (vraag naar arbeid) en bevolking op arbeidsleeftijd (arbeidsaanbod) verloopt in feite in twee richtingen: het arbeidsaanbod past zich aan bij verschuivingen in de vraag naar arbeid (jobs trekken mensen aan, wat leidt tot migratiebewegingen) en, *vice versa*, het aanbod van arbeid trekt bedrijven aan die zich in de buurt van dat arbeidsaanbod gaan vestigen.

Onderstaande grafiek geeft aan dat de werking van dat tweerichtingsverband over een lange tijdspanne (35 jaar) resulteert in een vrij sterke positieve correlatie.

Verband tussen werkgelegenheid en bevolking op arbeidsleeftijd per arrondissement: 1970-2005 (jaarlijkse gemiddelde groeivoeten)

Bron: NBB, NIS, berekeningen FPB

Ten slotte kunnen uiteenlopende werkgelegenheids-evoluties ook te wijten zijn aan een aantal andere factoren die over het algemeen moeilijker te vatten en te kwantificeren zijn. Zo hebben factoren als de kwaliteit van het arbeidsaanbod, innovatiekracht, aspecten die te maken hebben met geografische locatie, toegankelijkheid, beschikbaarheid van infrastructuur en de aanwezigheid van natuurlijke hulpbronnen ongetwijfeld ook een niet onbelangrijke rol gespeeld in de verklaring van regionale verschillen in werkgelegenheidsgroei tussen de Belgische arrondissementen over de voorbije 35 jaar.

De publicatie 'Short Term Update 03-07' kan worden besteld, geraadpleegd en gedownload op www.plan.be.

Voor meer informatie:
B. Hertveldt, bh@plan.be, 02/507 74 32